Dinsdag, 18 Mei 1943

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

60ste Jaargang, No. 8904

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Eiland Bonaire:
M. L. BOOI. Breedestraat, Kralendijk.

Atlantisch Front bestookt.

U. S. A.-luchtmacht doet aanvallen op Lorient, Keroman, Bordeaux, Cherbourg.

Knox: „Geallieërden zullen nu toeslaan".

Waarnemers voorspellen spoedige instorting van Italië.

„HET INITIATIEF IS IN GEALLIEERDE HANDEN.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox verklaarde in een redevoering: „Of men naar het Oosten of het Westen, het Noorden of het Zuiden gaat, overal is het initiatief thans in Geallieerde handen."

„De oorlog begint nu", zeide Knox. „Het initiatief is van de as naar de Geallieerden overgegaan. Toen de oorlog uitbrak, vroegen de Verenigde Staten van Noord-Amerika zich af, waar de as vervolgens zou toeslaan. Thans moge komen wat wil; het zullen de Geallieerden zijn, die toeslaan, niet de as. Dat is een ontzaggelijke verandering."

Hij waarschuwde evenwel tegen het „dwaze optimisme omtrent een spoedig einde van de oorlog". De Secretaris zeide, dat de Verenigde Staten de snelheid van de productie opvoeren „doordat de vaardigheid van de arbeiders steeds groter wordt". Tevoren had Knox op een persconferentie gezegd, dat de strijd der Verenigde Landen tegen de duikboot betert, maar nog onderhevig is aan 'ups and downs'". „Maart was zeer slecht, April was een goede maand en Mei is tot nu toe bevredigend".

Knox verklaarde nog, dat de Japanners hun duikboten anders gebruiken dan de Duitsers, door haar te beschouwen als deel van de vloot en niet als een apart wapen. Zijn enig commentaar op de invasie van Attu was, dat de strijd bevredigend voortgang heeft (Boston, (AP) 17.5).

GEHEIME BIJEENKOMST VAN HET BRITSE LAGERHUIS.

Het Britse Lagerhuis ging in een geheime bijeenkomst om een verklaring te horen, die — gelijk Anthony Eden zeide — „liever niet in het openbaar moet worden afgelegd". Zijn woorden bij het voorstellen van de motie om de deuren van het Huis te sluiten, waren haast gelijk als die hij gebruikte, toen hij het Huis de vorige week vertrouwelijk mededeling deed van Churchills bezoek aan Washington. Men neemt aan, dat de verklaring een andere dramatische gebeurtenis bij de besprekingen in Washington betreft (Londen, (AP) 18.5).

ITALIË, HOE LANG NOG?

Lewis Hawkins seint uit Bern:

Britse waarnemers gingen steeds meer geloven, dat Italië snel uit de oorlog geslagen kan worden met toepassing van een minieme kracht en een maximale intimidatie. De langzame voortgang van de bombardementsaanvallen in de richting van Rome en de vluchten van de Royal Airforce over de stad worden gezien als logische stappen om op Mussolini en de fascistische kopstukken invloed te oefenen. Het is in Londen bekend, dat zich geen groot aantal Duitse troepen in Italië bevindt, doch de nazi,-luchtmacht sterkt er nog steeds, hoewel zij practisch uit de lucht gejaagd is in de slag om Tunis.

Intussen zou het Italiaanse cabinet volgens gelijk de radio van Algiers meldde nog steeds in vergadering zijn. Men had sinds Zaterdag bijeen en sindsdien zijn men slechts eens voor korte tijd ...

Van Radio-Rome werd gehoord, dat Koning Vittorio Emmanuele warm door het volk werd toegejuicht. Blijkbaar wilde men hiermede een antwoord geven op de volkomen ongegronde beweringen, dat hij zou zijn afgetreden (Londen, (AP) 17.5).

GENERAAL AMBROSIO BIEDT ZIJN ONTSLAG AAN.

Een bericht uit Bern, dat door de radio van Moskou werd uitgezonden, zegt, dat volgens kringen in Milaan Generaal Vittorio Ambrosio, Hoofd van de Italiaanse Generale Staf, zijn ontslag heeft aangeboden aan Mussolini.

De uitzending werd opgevangen door de Associated Press. Ambrosio volgde Maarschalk Ugo Cavallero als Hoofd van de Generale Staf op toen laatstgenoemde op 31 Januari aftrad na de mislukte Libyse campagne.

De radio van Moskou zeide, dat Mussolini aan Ambrosio verzocht heeft om aan te blijven, hangende een verwachte reorganisatie van het Hoofdcommando. Men zeide, dat Ambrosio er bij Mussolini op aangedrongen had, dat verschillende Generaals zouden worden verwijderd. Tevens zou hij geëist hebben, dat Badoglio zou worden benoemd tot Bevelhebber van de Zuidelijke Defensie-zone.

De radio zeide, dat, zo Mussolini aan deze eisen toegeeft, de weg zal worden opengelaten voor Prins Umberto om Opperbevelhebber van de strijdkrachten te worden (Londen, (AP) 17.5).

KRIJGSVERRICHTINGEN VAN DE NACHT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht zetten torpedo-dragende Hampdens van het Kustcommando de aanval voort op het vijandelijk convooi, dat gistermiddag nabij de Nederlandse kust door Beaufighters werd aangevallen. Twee schepen werden zinkende gelaten en werden door de bemanningen verlaten. Vliegtuigen van het Gevechtscommando op nachtelijke patrouille-vluchten vielen de spoorwegverbindingen en vijandelijke luchtbases in Noord-Frankrijk en België aan. Vliegtuigen van het Bommenwerperscommando legden mijnen in vijandelijke wateren en vielen objecten in het Zuiden van Duitsland aan. 2 Vliegtuigen van het Kustcommando en 2 van het Gevechtscommando worden vermist" (Londen, (AP) 18.5).

VOORTZETTING VAN HET LUCHT-OFFENSIEF.

Geallieerde vliegtuigen, die dag en nacht toeslaan in het grootste luchtoffensief aller tijden hielden de zogenaamde Europese vesting tijdens de nacht in een alarmtoestand. In de morgenuren begonnen de radio's van de as een voor een te verdwijnen uit de aether — een teken, dat de aanvallen met volle krachten worden voortgezet. De Duitse radio zeide, dat Zuidelijk en Noordwestelijk Duitsland werden aangevallen door afzonderlijke toestellen van de Royal Airforce, terwijl de Duitsers voor de tweede achtereenvolgende nacht naar Londen kwamen en bommen wierpen op andere punten in Groot Britannië. De Luftwaffe toonde een grotere energie dan gedurende de laatste maanden, hoewel het slechts een fractie was van wat het Europese vasteland te verduren had (Londen, (AP) 18.5).

GELUKWENS VAN LUCHTMAARSCHALK HARRIS.

Lucht Hoofdmaarschalk Sir Arthur Travers Harris, Bevelhebber van het Bommenwerperscommando, zond een boodschap aan den Commandant van de groep bommenwerpers, waartoe de Lancasters behoorden, die de dammen in Duitsland in de vroege morgen met mijnen aanvielen: „Gelieve aan alle betrokkenen mijn warmste gelukwensen over te brengen voor de schitterend geslaagde uitvoering van de verrichtingen van de afgelopen nacht. Tot de vliegtuig-bemanningen wil ik zeggen, dat hun scherpzinnigheid, hun grondigheid in de oefening en hun vaardigheid en vastberadenheid bij het doen van de aanvallen, immer een inspiratie voor de Raf zullen blijven. In deze gedenkwaardige verrichting hebben zij een grote overwinning behaald in de slag van het Ruhrgebied, waarvan de invloed zich zal laten gevoelen tot de Boche is weggevaagd in de vloed van de uiteindelijke ramp" (Londen, (AP) 17.5).

DE OVERSTROMINGEN IN DUITSLAND.

Een gedeeltelijk verkenning van de Ruhrvallei en het district nabij de Ederdam heeft aangetoond, dat de overstromingen, die door de Lancasters werden aangericht als gevolg van aanvallen op drie Duitse dammen, zich snel uitbreiden. Het water stort zich door de Ruhrvallei. Spoor- en rijbruggen zijn gebroken. De hydro-electrische krachtstations zijn vernield of beschadigd.

Een rangeerterrein staat onder water. De overstromingen van de doorgebroken Eder-dam zijn reeds even groot als de overstromingen in de Ruhr-vallei. Doch het land is hier vlakker en het water zal zich waarschijnlijk over een groter gebied uitbreiden (Londen, (AP) 17.5).

LUCHTAANVALLEN OP EUROPA'S INVASIEKUST.

Radio-Berlijn deelde mede, dat een gemengde strijdmacht van Noordamerikaanse en Britse vliegtuigen de bases aan het Atlantische front omstreeks het middaguur aanviel. Men beweerde, dat 17 bommenwerpers werden neergeschoten, waarvan 15 viermotorige toestellen. 3 Duitse gevechtsvliegtuigen zouden verloren zijn gegaan. Het DNB zeide: „De aanval richtte geen merkbare schade van militair belang. Een Duits hospitaal werd geheel vernield."

De Noordamerikaanse bommenwerpers werden krachtig gesteund door Britse gevechtsvliegtuigen (Londen, (AP) 17.5).

Het Hoofdkwartier van de Noordamerikaanse luchtmacht in Engeland gaf het volgende communiqué uit: „Een grote formatie bommenwerpers van het 8e luchtcorps deed Maandag overdag aanvallen op vijandelijk bezet gebied. De grootste aanval werd gedaan op de havenbedrijven te Lorient en de aangrenzende duikbotenbasis te Keroman, terwijl de haven en kaden van Bordeaux op doeltreffende wijze werden gebombardeerd.

De weerstoestanden waren gunstig en de bemanningen meldden zeer goede resultaten bij hun respectieve doelen. De vijandelijke weerstand was variërend. Sommige formaties geraakten in gevecht met grote aantallen vijandelijke gevechtsvliegtuigen, terwijl andere geen ontmoetingen hadden. De eerste rapporten over de gevechten geven te kennen, dat een groot aantal vijandelijke toestellen werd vernield. Gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce, de Dominions en de Geallieerden, die de verrichtingen steunden, vernielden 2 vijandelijke gevechtsvliegtuigen zonder verlies voor zichzelven. Thunderbolts van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht voerden 's namiddags offensieve vluchten uit boven het schiereiland van Cherbourg. 4 Zware bommenwerpers en 10 middelzware bommenwerpers worden vermist" (Londen, (AP) 17.5).

GETROFFEN DOOR DE GEALLIEERDE LUCHTMACHT.

Officieel wordt bekend gemaakt, dat 72 vijandelijke schepen werden tot zinken gebracht, 103 waarschijnlijk werden tot zinken gebracht en 120 beschadigd werden door de Noordwestelijke Afrikaanse luchtmacht van 8 November tot 13 Mei (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 17.5)

VIJANDELIJKE BOMMENWERPERS BOVEN ENGELAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart en van Binnenlandse Veiligheid gaf het volgende communiqué uit: „Vijandelijke bommenwerpers bevonden zich in de afgelopende nacht boven Zuidwestelijk Engeland en Zuid Wales. Men wierp bommen op verschillende plaatsen. In een district van Zuid Wales werd schade aangericht en er waren enkele slachtoffers te betreuren, waaronder enkele doden. Elders werd weinig schade aangericht, doch niemand werd ernstig gewond. Enkele gevechtsbommenwerpers bevonden zich tijdens de nacht boven Zuidoostelijk Engeland en Groter Londen. De bommen, die geworpen werden, richtten lichte schade aan en maakten een klein aantal slachtoffers. 3 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield" (Londen, (AP) 18.5).

Het nieuws van vandaag.

Het Russische Kubanfront kwam weer tot actie, aangezien de Duitsers een heftige poging deden om de stellingen te hernemen, die zij een week geleden verloren. Het Duitse voetvolk, dat gesteund werd door tanks, vliegtuigen en geschut, werd echter telkenmale teruggeworpen met grote verliezen, zo deelden de berichten uit Moskou mede. Aan de rest van het lange front hebben dikwijls verkenningsgevechten plaats, waarbij het nu de Russen dan de Duitsers zijn, die de kracht van de vijandelijke defensie toetsen. Moskou meldt in het communiqué van hedenmiddag, dat verschillende brieven op Duitse doden en gevangenen gevonden worden, waaruit blijkt, welke schade de Geallieerde luchtaanvallen in Duitsland doen. De bevolking leeft als het ware in een voortdurende angstpsychose en oefent door de brieven aan de frontsoldaten onwillekeurig invloed op hun moreel (blz. 3).

De aanvallen nemen steeds toe, niet alleen op Duitsland, doch ook en vooral op de bezette gebieden in West-Europa. De Noordamerikaanse luchtmacht viel gistermiddag verschillende plaatsen aan de Franse kust aan, o.a. Lorient, Keroman, Bordeaux, het schiereiland van Cherbourg. De Raf deed in de nacht verspreide aanvallen en legde tevens mijnen in de vijandelijke wateren. Een convooi onder de Nederlandse kust werd tweemaal aangevallen; en heden wordt het lucht-offensief der Geallieerden voortgezet (blz. 1).

Over de schade, die door het stuk slaan van drie Duitse dammen werd aangericht, is thans meer bekend. Luchtverkenningen tonen aan, dat bruggen zwichtten voor het water; spoorwegen staan onder water; krachtstations zijn vernield of beschadigd; de industrie in de nabijheid staat vrijwel stil (blz. 1).

De Geallieerde luchtmacht, die haar bases in Noord-Afrika heeft, bepaalde haar verrichtingen gisteren — met uitzondering van een bombardement op Port Alghero (Sardinië) — tot patrouillevluchten. Een DNB-bericht uit Rome deelt echter mede, dat de vliegtuigen, welke Zondagnacht over Rome vlogen, de stad bestrooiden met propagandablaadjes. De bevolking wordt hierin aangespoord tot een „overgave zonder strijd". Britse waarnemers beginnen reeds te geloven, dat Italië spoedig de weerstand zal opgeven (blz. 1). De Noordamerikaanse Secretaris van Marine, Frank Knox waarschuwde evenwel tegen „het dwaze optimisme, dat de oorlog spoedig zal eindigen". Knox verklaarde daarentegen, dat het initiatief thans overal bij de Geallieerden berust (blz. 1).

De Braziliaanse luchtmacht heeft haar achtste slachtoffer gemaakt onder de Duitse duikboten. In de strijd tegen de vijandelijke zeemacht boekte voorts de Britse vloot succes met het onderscheppen van twee Duitse blokkade-brekers. De bemanningen brachten hun eigen schepen tot zinken (blz. 3).

In Hot Springs (Virginia) begint vandaag de voedselconferentie der Verenigde Landen. De pers mag de besprekingen niet bijwonen. Slechts de openings- en sluitingsvergaderingen zullen voor de correspondenten en verslaggevers toegankelijk zijn, gelijk bij de vluchtelingen-conferentie te Bermuda het geval was.

Over Polen, het land dat tegenwoordig veel de aandacht vraagt, handelt voornamelijk het hoofdartikel van vandaag. Twee begrotingen worden erin vergeleken: de Noordamerikaanse en de Poolse. De oud-Minister van Financiën van Polen toont erin aan hoeveel de Verenigde Staten van Noord-Amerika zouden hebben kunnen uitgespaard, zo men aan Polen tijdig de nodige steun gegeven hadde.

TWEE BEGROTINGEN

door

IGNACY MATUSZEWSKI,

oud-minister van Financiën van Polen.

President Franklin D. Roosvelt heeft voor het komende oorlogsjaar een begroting aangeboden van 109 billioen dollar. Dit betekent dat iedere Noordamerikaan van het kind in de wieg tot den zwaksten grijsaard een oorlogsbelasting zal moeten betalen, die gemiddeld 795 dollar per persoon bedraagt. Als men in aanmerking neemt, dat enkele jaren geleden het nationale inkomen van de Verenigde Staten geschat werd op 84 billioen per jaar, dat heel het nationale bezit van de Verenigde Staten begroot werd op 300 billioen dollar en de gehele Noordamerikaanse nijverheid op 50 billioen, dan kan men zich wellicht een denkbeeld vormen welk een geweldige inspanning en welk een offers de volgende begroting van de grote oorlog vertegenwoordigt.

Als men deze cijfers leest, denkt men onwillekeurig aan andere mindere, kleinere, veel te kleine cijfers.

De Poolse militaire begroting bedroeg gemiddeld 160 millioen dollar per jaar. Dit cijfer vertegenwoordigt het derde deel van alle staatsuitgaven. Het was dus een geweldige inspanning: de Verenigde Staten besteden in vredestijd nog niet het tiende deel van hun begroting voor defensiedoeleinden.

Polen besteedde er elke derde cent aan. En toch, hoe klein, bijna belachelijk lijkt het cijfer 160 millioen vergeleken bij de 109 billioen van de Verenigde Staten. Bijna 700 maal zo klein, wat dus beduidt dat de Verenigde Staten in het komende jaar evenveel voor oorlogsdoeleinden zullen gebruiken als de Poolse Republiek in 700 jaar. Is er wel zin in deze begroting naast elkander te plaatsen, deze cijfers te vergelijken?

Ja. Want de oorlogsbegroting van de Verenigde Staten, de begroting die door haar gewicht zal rusten op de schouders van elken burger en met zulk een druk op het gehele land, had o.a. haar oorzaak in het feit, dat de Poolse begroting zo klein was.

De oorlog kon er niet geweest zijn. Aan de Duitse macht en de expansiezucht konden er grenzen gesteld zijn.

Grenzen gevestigd met zo weinig inspanning, voor zulk een geringe prijs, gelet op wat men thans nodig heeft om de Duitse macht te breken, dat het zonder twijfel het best belegde kapitaal geweest zou zijn. Want dat kapitaal zou een niet te waarderen rente afwerpen, nl. vrede, veiligheid en vooruitgang.

Noord-Amerika betaalt heden dat woeker de enorme prijs voor zijn eigen fouten. Fouten in de schatting (het schatten) van de internationale toestand, die begaan werden door zijn politici. Noord-Amerika wilde zijn geld niet in Polen steken. De Noordamerikaanse politici beschouwden dit land met een kwaadwillend oog en verwierpen het zijn „militarisme". Zij verweten het zijn militarisme o.a. omdat elke derde cent besteed werd voor de defensie.

En de Noordamerikaanse financiers beschouwden het beleggen van geld in Polen zonder geestdrift, zeggend, dat zij het land niet erg zeker vonden. Het vreemde van het geval was dus, dat men Polen credieten weigerde, omdat het die bestemde voor de defensie, en men weigerde ze, omdat Polen niet genoegzaam verdedigd was. In zulk een handelwijze school geen greintje logica. Daartegenover stond een duidelijk politiek doel: de leidende Noordamerikaanse kringen wensten in Duitsland en niet in Polen, een onderpand voor de vrede, de veiligheid en de welvaart van Europa te zien. Om deze reden had Polen de naam van militaristisch te zijn. Dit was het wat de Duitsers beoogden. En daarom zeide men, dat Polen bedreigd werd, want men voelde de vaag, dat Duitsland — het goede Duitsland van Stresemann — iets met hem voor had.

Uit deze misvattingen werden verkeerde beslissingen geboren. Terwijl men Polen kapitaal weigerde, stroomde het Duitsland binnen! het waren de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk, die eigenhandig de militaire macht van de Duitsers opbouwden. Volgens de berekeningen van George Creel („American Mercury", van Januari 1943) ontving Duitsland gedurende die periode een bedrag van 2 milliard dollar.

Gedurende 20 jaar had men medelijden met de arme Duitsers, die de ondragelijke last van de herstelbetalingen moesten dragen. Gedurende dezelfde tijd ontving Duitsland meer dan het terugbetaalde. Zodoende heeft Duitsland volgens de berekening van George Creel in het geheel 4.462.976.000 dollar betaald, terwijl het 6.438.000.000 dollar ontving. Polen was een verwoest land, Duitsland was van de verschrikkingen van de oorlog gespaard gebleven. Polen verdedigde Europa met goed en bloed tegen de communistische lawine en oogstte daarvoor nieuwe verwoestingen.

Het was Lenin, die op de 8e October 1920 zeide: Door Polen aan te vallen, vallen wij de Geallieerden aan; door het Poolse leger te vernietigen, vernietigen wij het Verdrag van Versailles, waarop geheel het huidige systeem van internationale relaties gebaseerd is. Als Polen communistisch wordt, zal de vrede van Versailles te niet gedaan zijn en zal het systeem gebouwd op de Duitse nederlaag — ipso facto — vernietigd zijn (Lenin, „Werken", deel 17, pag. 334).

Polen heeft in 1920 de Vrede in Europa gered door 3 jaren lang alleen de druk van een oorlog te dragen. Van een oorlog in het Oosten gevoerd onder de voortdurende bedreiging van zijn Westelijke grenzen; onder de vijandige afzijdigheid van zijn naburen en zijn Westelijke zekere Engelse politici het aanrieden de strijd op te geven, een grens te aanvaarden geheel gelijk aan de zo bekende „Ribbentrop Lijn" en zijn leger te verminderen tot 30.000 man.

Gedurende diezelfde tijd bouwde Duitsland, dat gespaard was door de oorlog, zich in vrede op, terwijl het zijn tijd besteedde aan het zaaien van tweespalt in Europa. Deze toestand zou niet veel veranderen gedurende de 17 jaren die volgden. Zij, die de vrede te niet wensten te doen, ontvingen hulp, medelijden en lofbetuigingen. Zij, die de bases ervan ondersteunden op de laatste en meest kwetsbare voorposten ontmoetten niets dan critiek, de hulp voor hen vloeide toe in zulk een zwak stroompje, dat het vrijwel opgedroogd leek.

Er bestaat geen groter fout dan om in het verlies hen te verlaten, die u het meest gelijken. Dat is juist wat de Westelijke wereld Polen aangedaan heeft. Die wereld heeft niet begrepen dat daar, in het Oosten van Europa, zich haar beste bondgenoot bevindt, gevormd door duizend jaren van eenzelfde cultuur.

En heden, waar die bondgenoot door een ontzaggelijk offer de waarheid van zijn woord bewezen heeft, omdat hij aan Engeland en aan de Verenigde ...

(Vervolgt op pagina 2).

Nederland.

STAAT VAN BELEG OPGEHEVEN?

Gisteren schijnt — maar daarvan is moeilijk bevestiging te erlangen, en evenmin is het duidelijk wat de betekenis daarvan is — de staat van beleg in Nederland te zijn opgeheven. De Duitsers hebben de houding der boeren als „argument" aangegrepen om het vleesrantsoen te halveren. De Duitse pers heeft over de gehele linie gezwegen over wat in Nederland is voorgevallen. Alleen heeft op 10 Mei de „Deutsche Zeitung für die Niederlaenden" geschreven: „De Nederlanders zijn veel moeilijker dan de Belgen en de Fransen. Zij hebben een verbazingwekkend uithoudingsvermogen en hun individualisme is dikwijls gevaarlijk."

Het blijkt, dat begin Mei nog 6 personen meer zijn terechtgesteld dan wij reeds hebben vermeld. Het zijn:

Riwold Terpstra, Groningen
Paulinus Nieuwbold
Serrit Imbos
Cornelius Lustra (allen arbeiders).
Wilhelm Hein van Roosum (student te Amsterdam)
Hendrik van der Meer (Amsterdam).

NIET EEN TEKENDE.

Geen van de studenten van de vrije Universiteit te Amsterdam, de katholieke universiteit te Nijmegen en de katholieke handelshogeschool te Tilburg hebben de verklaring van gehoorzaamheid aan de Nazies ondertekend. Dientengevolge hebben de Duitsers deze inrichtingen „opgeheven". De percentages van de ondertekenaars van andere universiteiten en hogescholen zijn: Amsterdam 20; Utrecht 10; Delft 25; Wageningen 10; Groningen 7 (naar men weet is Leiden reeds ruim een jaar gesloten).

HOGE RAAD VERPLAATST.

De Hoge Raad der Nederlanden is van Den Haag naar Nijmegen overgeplaatst.

„ER VIELEN VELE DODEN".

Nederlandse provinciale bladen van begin Mei hebben nu Londen bereikt. Zij bevatten namen van door de Duitsers terechtgestelden, welke geheel overeenkomen met die, welke wij hebben medegedeeld, maar het is wel duidelijk, dat er, gedurende de relletjes, aanmerkelijk meer mensen zijn gedood. Het aantal doden moet zeer hoog zijn. Uit deze kranten blijkt, dat bijvoorbeeld in de provincie Groningen op 4 Mei hevige relletjes hebben plaats gehad, waarbij verschillenden gedood en anderen zwaar gewond werden. Verschillende boeren weigerden melk te leveren en melkverzending werd gemolesteerd.

De Zwolse Buitensocieteit, die voor Duitse doeleinden was gerequireerd, schijnt het voorwerp van een aanslag te zijn geweest, want Zwolle's burgemeester, Jonkheer Van Karnebeek, waarschuwt in de „Zwolsche Courant" tegen de herhaling, die zware represailles tegen de gehele burgerij ten gevolge zou kunnen hebben.

HET ONDERZOEK BIJ SMOLENSK.

N.S.B.-rector magnificus Groningens Professor Doctor H. M. de Burdet is onder de twaalf Duitsgezinde medici, die de Duitsers naar Polen hebben ontboden „om het massagraf van door de Russen terechtgestelde Poolse officieren te onderzoeken."

MET VERTROUWEN OP HEM.

Professor Pieter Sjoerd Gerbrandy heeft tot Engelse persmensen gezegd: „Het Nederlandse volk vecht de Duitsers uit alle macht, doch het kijkt naar de Geallieerden voor leiding. Het vecht met onoverwinnelijke harten en met alle vertrouwen in Hem, die ons naar zijn voorbeeld heeft geschapen totdat het rijk der boze machten is geëindigd."

HET VREDESGEBED VAN DEN BOSCH.

Z. H. E. Mgr. Mutsaers, de Bisschop van 's Hertogenbosch heeft een nieuw gebed voor de vrede in zijn diocees doen zeggen. Een zinsnede daaruit luidt: „Mogen ook zij, die uit hun land zijn uitgeweken of die als vreemdelingen in vreemde landen zwerven, of die gevangen zijn, of die op andere wijzen door het lijden des woedenden oorlogs zijn getroffen, de zegen des hemels vinden".

In alle parochiebladen is dit gebed op 17 April opgenomen.

BEWAKING VAN SCHUILKELDERS.

De burgemeester van Bussum heeft bevolen dat alle mannelijke inwoners tussen 21 en 40 jaar twee uur per maand de schuilkelders moeten bewaken.

ZIJ GAVEN BLOED.

Ter gelegenheid van de 10e Mei dag hebben 301 Nederlanders te New York bloeddonaties gedaan aan het Noordamerikaanse Rode Kruis. Over geheel de Verenigde Staten van Noord-Amerika hebben 1816 Nederlanders hetzelfde gedaan.

DE VERDWENEN NEDERLANDERS.

Onlangs maakten wij er melding van, dat drie Nederlandse marechaussees en een ambtenaar spoorloos waren verdwenen, „ondergedoken", zoals dat nu heet. Thans worden hun namen bekend gemaakt: het zijn de marechaussees Kelke van der Heide, 24 jaar en Frederik Homoet, 24 jaar, beiden uit Bedum en Hendrik Zwepe, 23 jaar uit Beetsterzwaag en de 25-jarige ambtenaar Herman Bosker van de gemeentesecretarie te Loppersum.

NA-OORLOGSE RECONSTRUCTIE.

De Nederlandse minister van Economische Zaken enz. de heer Piet A. Kerstens, heeft gisteren een commissie geïnstalleerd die plannen zal hebben te beramen voor de na-oorlogse reconstructie van de Nederlandse koopvaardijvloot. De minister zeide daarbij o.a. dat deze reconstructie ten nauwste samenhangt met de toekomst van het Koninkrijk. Hij zeide dat enige machtige groepen in machtige landen voorstaan een distributie van de tonnage in overeenstemming van de bevolkingen, doch hij zeide dat dit onrechtvaardig zou zijn tenzij deze gepaard zou gaan met een herdistributie van alle andere economische bronnen.

„Verre van te vrezen dat wij het onderwerp zouden worden van een onredelijke beperking bij het herstel van onze handelsvloot nemen wij aan dat wij elke materiële en financiële hulp zullen ontvangen die wij nodig zullen hebben voor dit herstel; anders zullen wij reden hebben te klagen over de hevige en onrechtvaardige offers die wij voor de vrede zouden hebben te brengen na de zware doch gerechtvaardigde offers die wij voor de oorlog zouden hebben gebracht. Ik wil niet zeggen dat ik de wens van de grote mogendheden voor meer gelijke verdeling van de handelsvloot niet billijk acht en begrijp, doch de vervulling van deze wens mag niet geschieden ten koste van de oude zeevarende naties welker economisch herstel tot op grote hoogte bepaald wordt door onbeperkt herstel van hun scheepvaart. De Nederlandse Regering acht zich zelf gerechtigd op het vroegst mogelijke moment de grondstoffen te verkrijgen voor een harer eerste taken: de volledige reconstructie van onze handelsvloot en scheepsbouw industrie.

ARISATIE VAN STRATEN.

Er waren in Den Haag nog een aantal straten genoemd naar bekende Nederlandse Joden. Deze namen zijn nu geariseerd: Da Costastraat werd Heyestraat; Capadozestraat werd Ary Prins-straat, David Belsstraat werd Bakker Korffstraat, Spinozastraat werd Hendrik Boeffstraat, Tobias Asserlaan werd Bollandlaan, Josef Israëlslaan werd Thorn Prikkerlaan en Josef Israëlsplein Thorn Prikkerplein.

PENSIOENFONDS VERDWENEN.

Het pensioenfonds voor het personeel van het Modehuis Hirsch, enige tonnen groot, is eveneens verdwenen; corruptie van den Duitsen bewindvoerder.

N.O.G. OPGESLOKT DOOR AVION.

De nazies hadden van alle onderwijzers- en leraren-bonden en genootschappen alleen het Nederlands Onderwijzers Genootschap laten voortbestaan, teneinde dat „van binnen uit" te nazificeren. Dit is niet gelukt. En nu is deze grote vakvereniging eveneens „opgenomen" in de nazi-organisatie „Avion"; uiteraard met al haar grote fondsen en sociale bij-instellingen.

NEDERLANDSE INVLOED IN DE STAAT IOWA.

De „Iowa School of Religior" heeft, bijgestaan door de Washingtonse Congres Bibliotheek godsdienstig en geschiedkundig materiaal verzameld, betrekking hebbende op de Nederlandse voortrekkers, die zich in 1847 in Iowa hebben gevestigd. Een aantal Nederlandse psalmen zijn, als kenmerkend voor Iowa's godsdienstige traditie, op gramofoonplaten vastgelegd. Een van de initiatiefneemsters tot deze zaak is Leonora Scholte, de bejaarde schoondochter van den stichter van het stadje Pella.

WIJ LEVEN IN EEN WERELDREVOLUTIE.

Minister Pieter Adriaan Kerstens heeft onlangs te Londen een rede gehouden, waarin hij o.a. zeide: „Wij moeten ons realiseren, dat deze oorlog niet is als sommige andere oorlogen waren en dat wij de oude weg zullen kunnen blijven volgen. Integendeel: het is een uitbarsting, een geweldige wereldrevolutie, die zal voortgaan ook wanneer de oorlog voorbij is, maar die dan op economische wijze zal worden voortgezet. En deze zal meer nationaal gevoel, meer offerbereidheid en meer zelftucht eisen, dan wij tot nu genoodzaakt zijn te tonen."

De Minister voorspelde: „Een wereldvoortbrenging gericht op bestaanszekerheid voor velen en niet op zo groot mogelijke winst voor enkelen; individuen noch staten zullen nog in staat worden gesteld hun verantwoordelijkheid jegens elkander en anderen te ontlopen, allen zullen onderworpen zijn aan de stricte regelen der gemeenschap ten opzichte van de hoogste overheid; speciale organen van wereld-overheid zullen worden ingesteld. In het nieuwe Nederlandse Koninkrijk zullen derhalve de diepste hervormingen ook inwendig moeten worden aangebracht, zowel in de gemeenschap als in de Staat. Daartoe zal een nationaal gevoel aanwezig moeten zijn en...... blijven. Op ons die thans, buiten tijdelijk bezet Nederland en Nederlands Indië leven, rust de verantwoordelijkheid der voorbereiding hiertoe. Er zijn zo weinigen van ons en er is zo machtig veel te doen."

VAN GENECHTEN OP HET RANDJE.

De aartsverrader Mussertman Van Genechten, drager van vele verradersambten, is zeer ernstig ziek.

(Vervolg van pagina 1).

Staten — ten koste van zijn eigen marteling — datgene gegeven heeft wat in deze oorlog het kostbaarste is: de tijd. Men mag dien bondgenoot, hoewel velen het niet schijnen te begrijpen, niet in de steek laten, omdat men daardoor zichzelf verraadt.

Een halve dag van oorlog kost den Verenigde Staten thans wat voor Polen de militaire begroting voor een jaar betekende. Als men daarom, in de verstreken jaren aan Polen gegeven hadde wat 10 jaren oorlog kosten — zou er waarschijnlijk geen oorlog zijn. Als men het 20 gegeven hadde — zou de wereld zeker aan de huidige ramp hebben kunnen ontkomen. Want wat was kon niet zijn. En de toekomst zou kunnen voorkomen zijn. Als men niet dezelfde fouten bega...... Dat is juist wat de begroting van 109 billioen dollar zegt.

CURAÇAO

DR. METHOFER HIER.

Gisteren arriveerde hier Doctor Artur Methöfer, gezant Der Nederlanden te Caracas. De gezant zal enkele dagen op Curaçao verblijven, alwaar hij logeert ten Gouvernementspaleize.

DE BRITTEN.

Hedenavond 20.45 uur zal de Heer Th. de Boer voor de plaatselijke radio een lezing houden over „Leven en Werken van Charles Dickens". De lezing zal worden voorafgegaan van een kort inleidend woord door den Britsen Consul alhier, den Heer Edward Th. Lambert. De lezing wordt in het Nederlands gehouden en toegelicht met Engelse citaten.

De lezing van hedenavond is de eerste van een reeks, die onder de titel „De Britten — Onze Geallieerden" een aantal culturele onderwerpen zal behandelen, welke van biezonder belang zijn voor Nederlanders en Engelsen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Zondag, 10.15 uur aanvang Korfbal Tournooi: Blauw Wit — Lucky Strike.

RAAD VAN TOEZICHT OP DE PRACTIZIJNS.

Bij de Staten van Curaçao is een Landsverordening ingediend „tot wijziging en aanvulling van de Rechtsbijstandsverordening".

In het ontwerp is vervat een wijziging van de eerste afdeling van de „Rechtsbijstandsverordening", waarbij:

1e. ingesteld wordt een Raad van Toezicht en Discipline, belast met de zorg voor de eer van de stand der practizijns en met het toezicht over de handelingen der practizijns als zodanig.

2e. ingesteld wordt een Raad van Appel, welke instantie in hoger beroep de beslissingen van de Raad van Toezicht en Discipline zal beoordelen.

3e. gecreëerd wordt het instituut der herziening van alle tuchtrechterlijke uitspraken.

4e. voorzien wordt in de rechtsovergang door het in het leven roepen van bepalingen van transitoirrechtelijke aard.

Artikel II van de verordening zegt:

„Er is een Raad van Toezicht en Discipline met zittingsplaats Curaçao, bestaande uit drie leden, te weten: een lid van het Hof van Justitie, een practizijn en een aanvullend lid.

Er is een Raad van Appel met zittingsplaats Curaçao, bestaande uit drie of vijf leden, te weten: een lid van het Hof van Justitie, een practizijn en of drie aanvullende leden.

Bij niet voldoende keuze uit de practizijns kan in bovenbedoelde gevallen instede van een practizijn een ander persoon, mits geen lid van het Hof van Justitie, tot lid benoemd worden.

Tot aanvullende leden van de Raad van Toezicht en Discipline en van de Raad van Appel worden bij voorkeur benoemd: oud-leden van de Rechterlijke Macht in Curaçao, oud-practizijns, of oud-leden van de balie in het Rijk in Europa, doch niet leden van het Hof van Justitie.

De Voorzitter van het Hof van Justitie en de Procureur-Generaal kunnen geen deel uitmaken van de Raad van Toezicht en Discipline of van de Raad van Appèl.

De Gouverneur benoemt de leden en aanvullende leden van de Raad van Toezicht en Discipline en van de Raad van Appèl telkens voor een tijdvak van drie jaren. In tussentijdse vacatures voorziet de Gouverneur. De Gouverneur kan plaatsvervangende leden of plaatsvervangende aanvullende leden benoemen.

De aftredenden zijn terstond herbenoembaar.

De Gouverneur kan, op voordracht van het Hof van Justitie leden en aanvullende leden van de Raad van Toezicht en Discipline en van de Raad van Appèl, alsmede de plaatsvervangers, mits geen leden zijnde van de Rechterlijke Macht, in de oefening van dat ambt, schorsen of ontslaan. De voordracht daartoe kan ook uitgaan van het betrokken College zelf, alsmede van den Procureur-Generaal. Alvorens in deze gevallen te beslissen, zal de Gouverneur het gevoelen inwinnen van het Hof van Justitie.

Van beide bovengenoemde Colleges treedt het lid van het Hof van Justitie, bedoeld in het eerste of tweede lid van dit artikel, ambtshalve als Voorzitter op. De Colleges zelf wijzen uit hun midden een Secretaris aan".

De zorg voor de eer van de stand der practizijns wordt derhalve opgedragen aan een Raad van Toezicht en Discipline. Dit College is tevens belast met toezicht op de handelingen der practizijns als zodanig, en kan, tot het weren en beteugelen van inbreuken en misslagen ten aanzien van practizijns toepassen de disciplinairrechtelijke maatregelen van: enkele waarschuwing, berisping, schorsing en royement.

Van de beslissingen van deze Raad bestaat hoger beroep bij de Raad van Appèl en tenslotte, bij laatstgenoemd College, herziening.

Door deze wijziging in de bestaande Rechtsbijstandsverordening worden de navolgende ingrijpende wijzigingen tot stand gebracht:

1. het Hof van Justitie als zodanig wordt als disciplinairrechtelijke instantie uitgeschakeld, zodat dit College tegenover eventuele uit tuchtrechtelijke verhoudingen voortspruitende vragen van zuiver civielrechtelijke aard onbevangen zal staan.

2e. de administratieve rechtspraak op het punt van orde en discipline onder de practizijns geschiedt in 2 instanties, met de mogelijkheid van revisie.

3e. de verschillende tuchtrechtelijke maatregelen komen op één lijn te staan en ter beoordeling van één en dezelfde instantie.

Er is bovendien nog een wijziging in de oude landsverordening aangebracht, waarbij in den vervolge alleen Nederlanders of Nederlandse onderdanen als practizijn kunnen worden ingeschreven.

BURGERLIJKE STAND VAN CURAÇAO.

Bevallen op Mei: 6 de Kroes, Johanna Maria echtg. v. Deelen, A. z; 4 Martina, Felecita Camelia echtg. v. Jansen, P. P. d; 7 Gimbernard, Vitalia Aurelia echtg. v. D'Olio, M. M. z; 8 Valentijn, Enriqueta echtg. v. Thielman, H. I. z; 6 Calves, Corina d; 8 Nooitmeer, Emelie Johanna echtg. v. Lieveld, H. A. d; Rouman, Leonide Marcelle echtg. v. Hodge, J. A. z; 9 Tick, Trijntje echtg. v. Pas, C. z; 10 Rutters, Peternella Antoinette echtg. v. van Engelenburg J. M. d; 6 Coumou, Klazina echtg. v. Gerdingh, W. F. d; Pieternella, Maria Clementa echtg. v. De Lanooi, A. z; Elisabeth, Mercelina Francisca echtg. v. Maurras, A. V. z; 10 Rojas, Olga Vitelia echtg. v. Ruiz, R. E. d; 4 Muse, Ana Julia echtg. v. Chirino, A. z; 10 Viezee, Johanna Marie echtg. v. Menalda van Schouwenburg, G. z; Goossens, Hendrika Wilhelmina Maria echtg. v. Butot, J. N. H. d; Maduro, Albertina Eusebia echtg. v. Martina, N. M. z; 11 Emers, Paulina Helena echtg. v. Leonora, J. O. z; Kelly, Aurelia echtg. v. Hamud, M. A. z; Rosario, Nicasia Angelica echtg. v. Boekhouder, C. H. z; Anastacia, Poltta Agueda z; 12 Isenia, Martha Francisca d; Schoop, Francisca Cathalina echtg. v. Simmons, G. I. z; 9 Sijntje, Petronilia Paulina echtg. v. Polanco, E. S. z; 13 Oleana, Plantina Marciana z; 9 Bos, Wendelina Everdina echtg. v. Meijer, W. d.

Ondertrouwd op Mei: 11 Bak, Arnoldus Johannes Jacobus en Maat, Agnes; Jordan, Winfield Theophilus en Blake, Berthilde Alberta; 13 Bernadina, Luis Nicolasito en Senchi, Carmen Inaria; Jongo, Pablo Antonio en Kock, Paulina Antonina; Jandroep, Johan Esteban en Rafael, Higinia Teodora; Ramos, Diego Antonio en Catharina, Leocadia Juliana; Senior, Eusebio Belmonte en Angelista, Luisita Lucia.

Getrouwd op Mei: 8 Lopez, Hugh Irving en Bennett, Maudice Paulina; 10 Viejou, Johan Cornelis en Zulewski, Anna; 11 Lejour, Albert en den Boef, Cornelia; 12 Pantus, Henricus Adrianus en Briton, Leonora Victoria; Graanoogst, Hendrik Rene en Villanueve, Petra Maria; van Triest, Johannes Lambertus en Mulder Drenth, Hendrika Anna.

Overleden op Mei: 4 Rijna, Johannes William echtg. v. Mariana, M. T. wedn. v. Manuela, E. J. 50 j; 3 Naveda, Nicolas 40 j; 7 Kwai, Ho 41 j; 5 Rombley, Philian Elatius 46 j; Whieskie, Ronald Paulino 3 j; Sambo, Gilberto Cecilio echtg. v. de Palm, H. S. 30j; 9 Anthony, Rubia Efigenia 7 m.

Britsevloot onderschept 2 blokkade-brekers

Vruchteloze aanvallen van Duitsers in de Kuban.

Braziliaans vliegtuig brengt duikboot tot zinken.

294 As-schepen tijdens Tunische strijd door Geallieërde luchtmacht vernield of beschadigd.

WASHINGTON ONTKENT GEBRUIK VAN GAS OP ATTU.

De Noordamerikaanse Marine ontkende de beweringen van de as-radio's, als zou door de Noordamerikaanse troepen op het eiland Attu in de Aleoeten gifgas gebruikt zijn. Een zegsman van de Marine zeide: „De vijandelijke beweringen, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten in de Aleoeten gas gebruikt hebben, zijn absoluut onwaar" (Washington, (AP) 17.5).

DE STRIJD OP ATTU DUURT VOORT.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit: „Noordelijk deel van de Stille Oceaan: De strijd tegen de Japanners op het eiland Attu duurt voort" (Washington, (AP) 17.5).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„**Stille Zuidzee** (alle data zijn Oosterlengte): In de nacht van 15 Mei vielen Avenger torpedo-bommenwerpers 4 Japanse vrachtschepen aan in het gebied van Buin. Een vijandelijk schip werd in brand gezet.

Stille Oceaan en Verre Oosten: Noordamerikaanse duikboten hebben de volgende resultaten gemeld van verrichtingen tegen den vijand in de wateren van deze gebieden: Een torpedojager werd in de grond geboord; een groot vrachtschip werd in de grond geboord; een middelgroot vrachtschip werd tot zinken gebracht; een middelgroot transportschip werd tot zinken gebracht; een klein passagier-vrachtschip werd in de grond geboord; een klein escorte-vaartuig werd in de grond geboord; een grote tanker werd beschadigd. Deze acties zijn niet gemeld in enig vroeger communiqué van het Departement van Marine" (Washington, (AP) 17.5).

COMMUNIQUÉ VAN NEW DELHI.

„In de nacht van 16 op 17 Mei deden twee kleine detachementen van Britse troepen een geslaagde overval op de steiger te Maungdaw. De landing werd hardnekkig door den vijand bestreden. Een groep van 20 Japanners stormde met de bajonet op een onzer detachementen af; in de handgevechten, welke ontstonden, werden 18 vijandelijke manschappen gedood. Onze verliezen in de onderneming bedroegen 2 doden.

Gisteren 17 Mei vielen bommenwerpers van de Royal Airforce, begeleid door gevechtsvliegtuigen, de Japanse radio-installaties nabij Akyab aan. Ontploffingen werden gezien in het doelgebied. Een andere formatie van Blenheims bombardeerde met goede resultaten het dorp Gudanyin, dat in handen van den vijand is.

Tijdens de morgen mitrailleerden Hurricanes op offensieve patrouillevluchten het water-transport en andere doelen op de rivier de Mayu. Nabij Kwazon brachten zij 3 schuiten en 4 bevoorradings-sampans tot zinken. In de afgelopen nacht vielen Wellington bommenwerpers het viegveld Kangaung aan. Men zag bommen barsten over de startbanen en tussen de hangars; verschillende branden werden achtergelaten. Ook werden bommen geworpen op Yenangyaung aan de Irrawaddy ten Noorden van Magwe en op Rathidaung. Van deze verrichtingen wordt 1 onzer vliegtuigen vermist" (New Delhi, (AP) 18.5).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 17 Mei vonden geen belangrijke veranderingen plaats aan het front. In de Kuban ten Noord-Oosten van Novorossisk sloegen de manschappen van de afdeling X een vijandelijke aanval af en wierpen hen terug naar hun oorspronkelijke stellingen. In deze gevechten werden verschillende vijandelijke tanks vernield en honderd Duitse officieren en manschappen opgeruimd. Aan de benedenloop van de Kuban brachten onze detachementen 13 machinegeweerstellingen en 3 mortieren-batterijen tot zwijgen en ruimden zij ongeveer een compagnie van de Hitlerieten op.

Aan het Westelijk front vaagden onze eenheden 300 Duitse officieren en manschappen weg en vernielden zij 9 machinegeweren; voorts werd aan 4 vijandelijke artillerie-batterijen het zwijgen opgelegd. In sommige sectoren poogden detachementen van Duitsers onze linies te verkennen, doch zij werden uiteengeslagen door ons artillerievuur. In het gebied van Sevsk verwoestte ons geschut 5 vijandelijke blokhuizen; 2 Duitse tanks werden vernield alsook 15 vrachtwagens en karren. In luchtgevechten schoten onze vliegers 3 Duitse Junkers 87 neer. Aan het Leningradfront doodden Russische schutters met tommygeweren 26 Duitsers bij het uitvoeren van verkenningen. In een andere sector deed een groep onzer verkenners een verrassende overval op vijandelijke loopgraven. In handgevechten werden 20 Finnen van de Witte Garde overweldigd. Een formatie scherpschutters ruimde in de loop van de dag 60 Hitlerieten op. Op de toegangswegen naar Leningrad haalden onze vliegers in luchtgevechten Duitse vliegtuigen neer.

Nog een Duits vliegtuig werd door luchtdoelkanonnen neergeschoten. Een guerriladetachement, dat in de streek van Orel opereert, viel een Duits garnizoen aan. Na 20 Hitlrieten gedood te hebben, verbrandde men de provisie- en manufacturenvoorraden. Enkele dagen later deden dezelfde guerrilla's een nachtelijke overval op een ander Duits garnizoen. Hierbij werden 80 vijandelijke officieren en manschappen opgeruimd .De steeds herhaalde aanvallen van Britse vliegtuigen op de nijverheidscentra in Duitsland veroorzaken een paniek onder de bevolking.

Brieven, die op gedode of gevangen soldaten gevonden worden, weerspiegelen het feit ,dat de Geallieerde vliegtuigen den vijand belangrijke verliezen toebrengen.

Dr. Schmitsranz uit Keulen schrijft aan Korporaal Paul Schmitsranz: 'Wij hebben haast dagelijks alarm. Het is waar, dat afzonderlijke vliegtuigen naar het centrum van de stad doordringen, doch grote aantallen vliegen boven de buitenwijken, waar de grote fabrieken liggen'.

Ingerbreg Nield schrijft aan soldaat Hanson: 'Britse vliegers hebben geweldige schade aangericht. Düsseldorf en Essen hebben ernstig geleden. Men gevoelt zich hulpeloos tegen de onafwendbaarheid van het tragische einde'

Fritz Radher schrijft: 'De Engelsen hebben het op hun eigen manier gedaan tegen Essen. De werkelijk verschrikkelijke aanvallen worden elke maand erger. De laatste tijd werpen de Engelsen luchtmijnen en de huizen storten als lucifersdozen in elkander, 'De spoorlijn is beschadigd en nu buiten werking'.

Korporaal Heinz Kurzwich ontving een brief van zijn moeder te Berlijn, waarin zij zegt: 'Wij hadden een luchtaanval. Berlijn heeft er behoorlijk van gehad. De Britten hebben er goed werk van gemaakt; het was verschrikkelijk'.

Fritz Kune schrijft aan Korporaal Jager: 'Wij in Berlijn hebben een idee gehad van wat oorlog is. Na de Britse aanval waren er over de gehele stad branden. De brandweerlui hadden dagen nodig om ze te blussen'." (Moskou, (AP) 18.5).

2 DUITSE BLOKKADE-BREKERS ONDERSCHEPT.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Nog twee vijandelijke schepen, die poogden door de blokkade der Verenigde Landen heen te breken, werden door eigen bemaningen tot zinken gebracht na te zijn onderschept door Zijner Britse Majesteits schepen. Een der blokkade-brekers was het Duitse bewapende schip „Silvaplana" van 4793 ton op de thuisreis uit het Verre Oosten met een kostbare lading rubber en tin. Het werd gezien door de Britse kruiser „Adventure" (Kapitein R. G. Bowes Lyon) op ongeveer 320 kilometer van Kaap Finisterre en kreeg opdracht stil te houden. Binnen enkele minuten begon de bemanning het schip te verlaten. De vlammen onthulden spoedig de brug van het schip en een reeks inwendige ontploffingen deed de romp barsten. Fel brandend en terwijl de ammunitie ontplofte, kapseisde het en zonk met de achtersteven omlaag. De gehele bemanning van de „Silvaplana", waaronder meer dan honderd man de Duitse Marine, werd gered door de „Adventure".

De andere vijandelijke blokkade-breker was het Duitse motorschip „Regensburg" van 8068 ton, ook zwaar beladen en op de thuisreis uit het Verre Oosten. Het werd onderschept tussen Groenland en IJsland door de Britse kruiser „Glasgow" (Kapitein E. M. Evans Lombre), die in de Straat van Denemarken patrouilleerde. De „Glasgow" loste enkele waarschuwingsschoten om het schip te doen stoppen. Tekenen van paniek waren ogenblikkelijk merkbaar aan boord van de „Regensburg". Men zag enkele leden der bemanning over boord springen. De vijand seinde toen: „Ik stop" en de „Glasgow" staakte het vuren. Kort daarop ontstak de bemanning van de „Regensburg" de lonten van de springstoffen, die het schip moesten vernielen en de bemanning verliet het schip in boten en vlotten. Elke poging werd door het personeel van de „Glasgow" gedaan om de bemanning van de „Regensburg" te redden, doch door het ijskoude water en het zware weer bleven slechts 6 man uit het grote aantal opvarenden in leven" (Londen, (AP) 17.5).

DUITSE SCHEPEN BIJ NEDERLANDSE KUST TOT ZINKEN GEBRACHT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de namiddag van Maandag vielen Beaufighters van het Kustcommando, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen een vijandelijk convooi aan, dat langs de Nederlandse kust in Noordelijke richting voer. 2 Koopvaardijschepen werden met torpedo's getroffen en op zijn minst 3 geleideschepen werden in brand gelaten. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist van deze verrichting" (Londen, (AP) 17.5).

OUMANSKY NAAR MEXICO.

Konstantine Oumansky, vroeger Sovjet-Ambassadeur in de Verenigde Staten van Noord-Amerika, werd benoemd tot Gezant in Mexico. De bekendmaking, welke in het officiële staatsblad werd gepubliceerd, zeide, dat V. A. Fediusjin, wien Oumansky zal opvolgen, gevraagd heeft te worden teruggeroepen wegens gezondheidsredenen. Oumansky had een post in het Departement van Buitenlandse Zaken sedert hij de post in Washington verliet, die thans door Litvinoff wordt bezet (Moskou, (AP) 18.5).

„ER IS GEEN WEG TERUG".

Premier Edwin Linkomis van Finland zeide gisteren in een redevoering ter gelegenheid van de onafhankelijkheidsdag: „Er is geen weg terug". De rede wordt door bekwame waarnemers beschouwd als het verstrakken van de reeds gespannen betrekkingen tussen Finland en de Verenigde Staten (Stockholm, (AP) 17.5).

U.S.A.-REGERING VERSUS JOHN LEWIS.

De Arbeidsraad in Oorlogstijd veroordeelde openlijk John Lewis, voorzitter van de Bond der Verenigde Mijnwerkers, omdat hij weigerde de conferenties van de Raad met de Directies van de kolenmijnen bij te wonen in een poging een regeling te treffen voor onderhandelingen tussen de Directies en de Bond.

De verklaring van de Raad zeide niets over de volgende stap, welke genomen zal worden in het loon-dispuut om een dreigende nieuwe staking in de kolenproductie te voorkomen als de opschortingsperiode van 15 dagen morgenavond ten einde is gekomen. De Bond zoekt een loonsverhoging voor de mijnwerkers. De verklaring van de Arbeidsraad zeide: „De vraag ,waarvoor het land zich thans gesteld ziet in dit dispuut ,is of Mijnheer Lewis boven de wetten staat, die van toepassing zijn op alle andere burgers der Verenigde Staten van Noord-Amerika" (Washington, (AP) 17.5).

BRAZILIAANSE LUCHTMACHT BRENGT DUITSE DUIKBOOT TOT ZINKEN.

Het Braziliaanse Regerings-nieuwsagentschap Agencia Nacional, gaf de verklaring uit, dat een vliegtuig van de Braziliaanse luchtmacht, hetwelk zijn basis heeft te Recife en bestuurd werd door Luitenant Zamir Bastos Pinto (28 jaar oud), met succes een vijandelijke duikboot aanviel nabij de kust van de Staat Alagoas. Dit is de achtste duikboot, die volgens bekendmaking door de Braziliaanse luchtmacht tot zinken werd gebracht. Admiraal Jonas Ingram maakte enkele maanden geleden bekend, dat Noordamerikaanse en Braziliaanse vlootstrijdkrachten 5 andere voor haar rekening namen. De datum waarop de laatste duikboot tot zinken werd gebracht, werd niet medegedeeld. Naar vernomen werd riep een Braziliaans vrachtschip om hulp toen het werd gevolgd door een duikboot. De oproep werd naar Recife doorgegeven door een Noordamerikaans oorlogschip. Een B-18 bommenwerper vloog direct naar het toneel. De duikboot werd bij verrassing genomen en Bastos Pinto zeide, dat de eerste twee diepzeebommen hun doel vonden bij de boeg en de achtersteven van de duikboot. Op verzoek van Brigadier Generaal Eduardo Gomes werd deze vlieger naar Recife overgebracht van zijn vroegere post waar hij onderricht gaf in de vliegkunde. Hij beloofde toen aan zijn vrienden het tot zinken brengen van een Braziliaans koopvaardijschip, waarbij meer dan 800 mensenlevens verloren gingen, te zullen wreken (Rio de Janeiro, (AP) 17.5).

ATTLEE OVER DE VERLIEZEN VAN DE AS IN AFRIKA.

Waarnemend Premier Clement Attlee maakte bekend, dat de verliezen van de as in Afrika en het Midden-Oosten bijna driemaal zo groot zijn als van de Britten sedert Italië in oorlog ging. Hij zeide voor het Lagerhuis, dat het aantal doden, gewonden, vermisten en gevangen van het Britse Gemenebest en de Imperiale strijdkrachten in totaal 220.000 bedraagt. De Duitse verliezen bedragen 227.000 man; de Italiaanse 400.000. Attlee verstrekte deze cijfers bij het indienen van een resolutie van trots en dankbaarheid voor de Tunische overwinning (Londen, (AP) 18.5).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„In de afgelopen nacht vielen Wellington bommenwerpers van de strategische luchtmacht de haven en het vliegveld van Alghero op Sardinië aan. Men zag bommen ontploffen in beide doelgebieden en grote branden werden achtergelaten.

De gebruikelijke patrouillevluchten werden gisteren uitgevoerd door vliegtuigen van de kust-luchtmacht. Tijdens een patrouillevlucht bij de kust van Sardinië ontmoette een Beaufighter 2 vijandelijke vliegtuigen en vernielde beide. In de nacht van 16 op 17 Mei werden 2 vijandelijke vliegtuigen vernield. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist van deze verrichtingen" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 18.5).

COMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het communiqué uit het Midden-Oosten luidt:

„Gisteren veilen lange afstands gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce een vijandelijke schoener aan op de Aegeïsche Zee. Het schip werd beschadigd en verlaten door de bemanning. Van deze en andere verrichtingen wordt geen onzer vliegtuigen vermist" (Caïro, (AP) 18.5).

GENERAALS VAN DE AS IN LONDEN AANGEKOMEN.

Generaal Von Arnim arriveerde gisteren in Londen als oorlogsgevangene, terwijl Engelands kerkklokken luidden ter viering van de Geallieerde overwinning in Tunis en de Burgerwacht defileerde voor den Koning ter gelegenheid van zijn derde jaardag

Maarschalk Giovanni Messe, de Italiaanse Opperbevelhebber in Noord-Afrika, arriveerde heden met andere hooggeplaatste fascistische gevangenen. Von Arnim werd van Tunis per vliegtuig naar Gibraltar gebracht en van daar naar Groot Britannië (Londen, (AP) 17.5).

ONTVLUCHTINGEN UIT GUADELOUPE.

Drie en veertig Fransen, voor het grootste deel matrozen, die gevlucht zijn van Martinique en Guadeloupe, zijn in New York aangekomen op weg om zich bij De Gaulle aan te sluiten. Zij vertelden dat op Goede Vrijdag jl. Admiraal Robert in een rede had verklaard dat zo lang er een scheiding bestaat tussen De Gaulle en Giraud en de Franse natie „Ik zal voortgaan slechts de bevelen van Maarschalk Pétain te gehoorzamen".

Deze opmerking trof de mannen zo diep dat zij een complot smeedden om de kruiser Jeanne d'Arc te stelen. Zij stookten de ovens van de kruiser maar Franse officieren ontdekten het complot en zetten enige mannen gevangen. Een aantal naderen wisten in een grote zeilboot te ontsnappen en landden in Dominica. Daar werden zij door de Engelse overheid voorzien van voedsel, kleding en onderdak. Tenslotte werden zij door een Noordamerikaanse torpedojager naar New York gebracht. De vluchtelingen zeiden nog dat pogingen tot ontvluchting zozeer aan de orde van de dag zijn dat Admiraal Robert de kusten van Martinique dag en nacht laat bepatrouilleren door de laatste drie bruikbare vliegtuigen, die nog tot zijn beschikking staan.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het Britse agentschap deelde mede, dat volgens de radio van Marokko relletjes zijn uitgebroken te Duisburg als gevolg van de overstromingen.

— **Londen:** Berichten uit Bern zeggen, dat vreemde vliegtuigen twee brisantbommen in de omgeving van Zürich wierpen en nog een op de Seebach-Affoltern-Wettinken spoorlijn in de afgelopen nacht. Er zijn geen slachtoffers te betreuren.

— **Washington:** De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit: „De militaire situatie staat thans toe, dat enkele biezonderheden bekend gemaakt worden omtrent de landing van de Noordamerikaanse strijdkrachten op het eiland Attu op 11 Mei. De bezetting begon met het landen van verkenningstroepen bij de blinde inham van de Holtz-baai aan het Noordoostelijk einde van Attu. De hoofdlandingen van de Noordamerikaanse troepen werden volbracht op twee punten: het gebied van de Holtzbaai en bij de Massacre-baai, gelegen aan het Zuidoostelijk einde van Attu. De landingen werden uitgevoerd onder dekking van Noordamerikaanse vlootstrijdkrachten, die de vijandelijke installaties in beide gebieden bombardeerden, en door Noordamerikaanse leger-vliegtuigen, die de vijandelijke stellingen in de buurt van de Chicagofhaven aanvielen. Beide groepen van Noordamerikaanse troepen trokken het land binnen en stieten op een hardnekkige vijandelijke weerstand uit talrijke machinegeweernesten. De Japanse strijdkrachten op het eiland hebben zich ingegraven langs de rotsachtige keten. Niettegenstaande ongunstige weerstoestanden voerden Noordamerikaanse legervliegtuigen verschillende bombardements- en beschietingsaanvallen uit, sedert de eerste landingen werden gemaakt. Onze troepen hebben hun stellingen op het eiland gevestigd en de verrichtingen tegen den vijand duren voort."

Définition de la France.

In Memoriam Henri Focillon.

La fonction universelle de la France est exactement à l'opposé de ce qu'on appelle l'impérialisme. Elle n'impose rien. Elle suscite l'amitié. Sans doute, comme toute grande nation, la nôtre agit par sa masse, par son poids, par ses richesses, par ses usines, ses comptoirs, ses armes. Elle agit surtout par les impondérables. Son rôle est de comprendre et de faire comprendre, d'unir en esprit les peuples séparés.......

Henri Focillon.

Henri Focillon, geboren 7 September 1881 in Dijon, Frankrijk studeerde aldaar aan het Lycée en de Ecole Normale Supérieur. Ras verdiepte hij zich in de studie der Middeleeuwen en de kunst in het algemeen. In 1910 verscheen „Cellini", in 1918 „Piranesi", in 1921 „Raphael". Ook publiceerde Focillon omtrent de Boeddhistische kunst in 1921. Tezamen met den eminenten Belgischen geschiedkundige Henri Pirenne en den Joodsen Fransman Gustave Cohen schreef hij „Westerse beschaving van de 11e tot de 15e eeuw" (1933), waartoe hij met Pirenne ook veel in België studeerde.

Van 1913 tot 1924 was Focillon professor in de kunstbeschouwing en Directeur der musea te Lyon; van 1924 tot 1932 doceerde hij aan de Sorbonne, en sedert 1932 was hij Professor in de Kunstgeschiedenis aan het beroemde „Collège de France", terwijl hij sedert hetzelfde jaar ook regelmatig aan de Yale-universiteit in de Verenigde Staten doceerde.

Bij Frankrijks val was Focillon op reis in Argentinië, waarna het voor de hand lag, dat hij naar het hem vertrouwde land van de Verenigde Staten trok waar hij in October 1941 de organisatie van de „Ecole Libre des Hautes Etudes" begon, een soort Franse universiteit om Franssprekenden en Frans-minnenden in de Verenigde Staten gelegenheid te geven hun studiën voort te zetten.

Tot Januari jongstleden was Focillon hiervan ook de President. Toen hij in die maand door een hartaanval getroffen werd, trad hij af, en stierf enkele maanden daarna, 3 Maart 1943.

Zoals bekend is Jacques Maritain hem opgevolgd als president van de bovengenoemde Ecole.

Daar verschillende Amigoe-vrienden ons gevraagd hebben naar de oorspronkelijke text van het op 4 Mei 1943 geplaatste artikel van Henri Focillon, laten wij als „In Memoriam" het in zo schitterend Frans geschreven artikel hier volgen. Zoals op 4 Mei reeds gezegd is het een gedeelte van een lezing door Focillon op 20 December 1940 in de Carnegie-Hall te New York gehouden.

La France, c'est le magnifique travail méconnu de ces vingt dernières années, quand, après avoir perdu le meilleur de sa jeunesse et le meilleur de ses forces dans quatre années de guerre sur son propre sol, elle relevait courageusement ses ruines, multipliait dans tous les domaines les initiatives audacieuses et, dans un monde déchiré par les crises sociales, osait tenter une solution pacifique, raisonnable et humaine. La France des combattants, la France des constructeurs réside intacte, dans l'âme de ceux qui n'ont pas désespéré d'elle. Nombreux déjà, ils le seront plus encore. Ils continuent la lutte, sous un noble chef, animé du génie de la guerre. Ils sauveront la patrie, comme ils ont sauvé l'honneur. Ils maintiennent la grande tradition.

Cette tradition n'est pas l'oeuvre soudaine de penseurs politiques improvisés. Elle est mêlée à la vie séculaire du pays, ou plutôt elle en est l'essence. Elle est plus forte que les régimes politiques. En les dominant, elle les attire en quelque sorte, elle les élève. Travaillant à la fois pour elle-même et pour le monde, la France est une nation et elle est una pensée universelle. Elle ne s'est jamais isolée de rien ni de personne. A travers la diversité des hommes, c'est l'homme même qu'elle envisage, c'est à lui qu'elle s'adresse, c'est à lui qu'elle parle, c'est pour lui qu'elle vit. Et c'est à qui lui donne le droit, même dans son infortune présente, de tendre les bras aux pays malheureux et de leur dire: Je suis affaiblie, mais je combats, je suis la France, et la France est avec vous.

Cette pensée fraternelle, cette fonction historique universelle sont comme inscrites dans les traits de son visage géographique. Comment oserai-je, après Michelet, retracer la structure physique et la structure morale de la France? Elle est un chef-d'oeuvre de diversités bien fondues et c'est parce qu'elle résume dans son sein les différents paysages de la Terre qu'elle est sans doute ouverte aux amitiés humaines.

A l'extrémité de l'Europe, elle est pays d'Ouest; en elle repose un certain destin naturel de l'Occident. Mais en même temps, elle est riveraine de la Méditerranée, elle participe au climat, au genre de vie, à la langue même des régions du Sud. Ses fils sont les marins des mers chaudes et les marins des mers froides; sur ces immenses chemins ils sont partis jadis à la découverte de l'homme. Elle est plaine et elle est montagne, elle porte en elle des variétés de culture, d'habitat et de moeurs qui, depuis des millénaires, ont habitué son esprit à fuir, comme un péril mortel, le particularisme et la monotonie. Elle est pays de villes et pays de campagnes, et l'équilibre entre ces deux forces, principe de toute civilisation supérieure, résultat d'une longue activité harmonique, ne saurait être détruit ou même modifié en quelque partie, sans entraîner les conséquences les plus graves, car tout y est uni dans ces sortes de mariages que fait le temps et que le législateur ne saurait ni dénouer, ni improviser avec brusquerie. Le village y est ville, avec ses rues bien dessinées, ses quartiers, ses monuments, l'école, l'église, la mairie, le moulin, le château. La ville y est campagne, avec ses faubourgs, ses jardins et ce qu'elle conserve de tonalité rustique dans le parler et dans les moeurs de ses habitants.

Aucune forme de la vie en société ne saurait déconcerter la France, puisqu'elle vit avec chacune d'elles, et chacune d'elles, dans le vaste monde, lui est familière et amicale.

De là un sentiment profond, un sentiment fraternel de l'égalité, ce beau mot de l'Evangile: „notre prochain", qui a quelque chose de familial et de campagnard, la France a dans le sang. Même à travers les vicissitudes les plus cruelles, elle est, elle reste la „prochaine" des hommes libres.

Que votre esprit s'arrête un instant à la comparer avec l'Allemagne incertaine de sa forme géographique, de sa forme politique, de sa forme morale et qui, hantée par la nostalgie instinctive de ce que nous appelons les invasions, ces migrations en masse des peuples barbares, ainsi que par l'obsession des forêts primitives ne peut se résigner à une assiette fixe, coule de toutes parts, s'étend sans calmer son malaise et, profondément anarchique, ne trouve un aplomb provisoire que dans l'unanimité de la servitude. Vous ne devez jamais oublier qu'elle n'est entrée dans la civilisation européenne que neuf siècles après nous, sous la poigne de fer de Charlemagne, et qu'elle est plus près de la préhistoire que nous, de neuf siècles. Cet effrayant retard ne l'a pas empêchée de donner des hommes supérieurs; mais la civilisation se mesure au niveau des hommes ordinaires, des hommes moyens. L'homme allemand est incapable de réfréner ses instincts. Il a la mollesse de l'esprit et la dureté des moeurs. C'est le contraire chez nous: douceur des moeurs, exigeante dureté de l'esprit.

Voilà pourquoi l'Allemagne croit prendre conscience d'elle-même dans une certaine philosophie de la race: d'un côté les Allemands, race pure, race supérieure; de l'autre, le mélange affreux des humains. Eh bien, nous sommes fiers, nous, d'être un peuple mêlé, comme vous hommes d'Amérique, et d'avoir forgé, au cours des siècles, comme vous êtes en train de le faire, un métal humain dont nul ne méconnaîtra la richesse et la résistance.

La France porte dans ses vastes flancs des Celtes, des Ibères, des Ligures, des Latins, des Germains, des Scandinaves, des Sémites et d'autres races plus lointaines, elles-mêmes résultats des mélanges immémoriaux. Elle les a combinés, elle les a martelés, dans un idéal commun, dans le même attachement à quelques principes qui leur sont devenus naturels et nécessaires. Elle n'a pas reçu du Créateur un type invariable comme celui d'une espèce animale.

Si elle peut montrer au monde un certain profil d'humanité où tous les hommes peuvent reconnaître quelque chose d'eux-mêmes, c'est elle qui l'a dessiné, c'est la France qui a fait la France, non pour elle seule, mais pour toute la communauté humaine.

BEKENDMAKING.

Vanaf 15 MEI — 15 JUNI 1943, zal er gelegenheid bestaan voor de tweede inenting tegen diphterie:

Polikliniek Oranjestad, iederen middag van 4 — 5 uur.

Savoneta, iederen middag van 3 — 4 uur.

San Nicolaas, iederen middag van 4.30 — 5.30 uur.

Santa Cruz: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag, 's morgens van 9 — 10 uur.

Noord: Maandag, Woensdag en Vrijdag, 's morgens van 9 — 10 uur.

Hygienische Dienst Aruba.

ANUNCIO.

Pa toer muchanan koe a toema prome enter contra difteria tin ocasión pa enter di dos biaha di dia 15 di MAYO te 15 di JUNIO 1943 na oficina di dokter di gobierno na:

Oranjestad, toer atardi di 4 — 5 or.

Sabaneta, toer merdia di 3 — 4 or.

San Nicolaas, toer atardi di 4.30 — 5.30 or.

Santa Cruz: Diamars, Diajuebs i Diasabra mainta di 9 — 10 or.

Noord: Dialuna, Diarazon i Diaviernes mainta di 9 — 10 or.

Hygienische Dienst Aruba.

Wij ontvingen

POLEN.

De steeds ijverige Consul van Polen in ons Staatsdeel, de Heer Frederik G. Mensing, zond ons een boekje, waarin documenten afgedrukt staan betreffende het nazie-bestuur over de bezette landen in Oost-Europa.

He boekje bestaat uit twee delen: 1) De uitroeiïng van het Poolse volk en 2) De kolonisatie door Duitsers.

Wij lezen erin over de massa-deportaties van onschuldige Polen, het onteigenen van bezittingen, het ontvoeren van jeugdige meisjes naar Duitsland voor niet nader te noemen doeleinden, de massa-executies, de Jodenvervolging en de invoering van vernederende maatregelen. Deze en andere bekende verdrukkingsmethoden worden beschreven aan de hand van feitelijke gegevens en hoe verder men leest des te meer openbaart zich de verdorvenheid van het „Herrenvolk".

Het waren geen ijdele woorden die Hitler sprak in zijn rede van 6 October 1939, toen hij zijn volk de volledige vernietiging van het Poolse volk beloofde.

Dit boekje is weer een bewijs van de een ijver welke de Poolse consul alhier aan de dag legt van het behartigen van de Poolse belangen.

„Ik heb reeds een groot deel van die taak volbracht", zeide Hitler, „De rest zal door u gedaan worden".

„Hou en Trouw" over de maand Mei. Zoals gewoonlijk is het een interessant nummer. De oude Bart heeft een hele toer om zijn hoofd boven water te houden nu Pietje Pet met zijn jeugdig vuur de sport verzorgd. De Pinda's zijn geestig. Aan de H. Maagd wordt een grote plaats ingeruimd. Dit helpt de kinderen tot echte Mariakinderen te maken.

„Hou en Trouw" is altijd een genoegen ook voor de levenswijze grote mensen. Die oude kraker van een Bart weet er heel wat van te maken.

ARUBA.

POLITIEBERICHTEN.

Hoe hij aan een ezel kwam.

Als verdacht van diefstal van een oude autoband, ten nadele van den koopman M.A., is door de Recherche aangehouden, de 39-jarige Venezolaan G.A., zijnde een opvarende van een in de haven liggende bark. De band is in beslag genomen. De verdachte persoon is na verhoor en bekentenis op vrije voeten gesteld.

De 21-jarige slager I.A. de C. heeft aangifte gedaan, dat zijn motorrijtuig, hetwelk hij nabij zijn woning had geparkeerd, een wiel met binnen- en buitenband is ontvreemd. Het ontvreemde wiel en banden zijn inmiddels in beslag genomen. Naar de(n) dader(s) wordt nog gezocht.

Terzake mishandeling heeft aangifte gedaan, de 23-jarige B.T., zeer vermoedelijk gepleegd door zekeren F.F. Deze zaak is nog in onderzoek.

Op een open terrein buiten St. Nicolaas had een vechtpartij plaats, waarbij enkele personen met een scherp voorwerp minder ernstig werden verwond. Tegen de dader den taxi-chauffeur R. is proces verbaal opgemaakt.

Door den manspersoon M.I. werd aangifte gedaan van diefstal van een ezel alsmede van vernieling van een afrastering.

Door de vrouwspersoon S.L. werd aangifte gedaan van mishandeling, gepleegd door den manspersoon C.V., die (aangifte) aangeefster enige vuistslagen en schoppen zou hebben toegediend.

Werd door de eigenaar van de „Roxy-bar" assistentie gevraagd daar een dronken manspersoon in zijn café de orde verstoorde. Om verdere onenigheden te voorkomen heeft de Politie zich over bedoelden man ontfermd.

Verder werden in genoemd tijdbestek door de Politie:

1 Persoon bekeurd wegens het rijden zonder in het bezit te zijn van een geldig rijbewijs.

1 Persoon bekeurd wegens het verhuren van zijn auto zonder in het bezit te zijn van een daartoe strekkende vergunning.

2 Personen bekeurd wegens het te veel licht uitstralen uit hun woningen na zonsondergang.

1 Persoon bekeurd wegens openbare dronkenschap.

1 Persoon bekeurd wegens het parkeren van zijn auto op de openbare weg na zonsondergang.

2 Personen gewaarschuwd wegens het rijden met hun auto na zonsondergang, terwijl de auto slechts voorzien was van één voorlicht.

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 18 M

Telegram Afdeling: Pons, tel. Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: De Roos, 417, Negropont 33A.
Scheepvaart Afdeling: Pruis, tel. 2 Emmastad 14.
Dok-afdeling: Egge, tel. 431.

Sportclub „Asiento": Wandelen: als reeds aangekondigd, is er Woe dag 19 Mei as. de laatste oefen voor de C.A.B. 25 km. mars op 14 J as. Wij lopen nu naar de Pareraw en terug bij volle maan. Verzamele club „Asiento" om 18.45 uur. Vert om 19.00 uur.

Wapenfeit van de Schutterij e.a.

door

RENIER FREDERICK BARON VAN RADERS,

32e Gouverneur van Curaçao, 1836 — '42 en 1844 — '45.

II

Ik kan mij het genoegen niet ontzeggen hierbij te voegen, dat uit het geheel verslag blijkt, dat de Gouverneur Verveer, zoo in het nemen der dispositiën, als in de uitvoering derzelve, een zeer actief deel heeft genomen, en waarvoor de kommandant-generaal van Guadeloupe Ernoeff hem de vleijendste dankzeggingen heeft gedaan. Ook de kapitein-kommandant van het Fransche gedeelte van St. Martin erkent de aangebragte hulp op eene voor den Gouverneur vereerende wijze.

Ik heb gemeend Uwe Majesteit een afschrift van deszelfs missive nevens deze te mogen aanbieden, als een blijk van de goede verstandhouding, welke er tusschen deze gouvernementen bestaat, en van het gewoon beleid het welk de handelingen van Uwer Majesteits Gouverneur in dezen, als in deszelfs geheele administratie kenmerkt

Ik neem de vrijheid denzelve, benevens het garnizoen van St. Martin, aan Uwer Majesteits welwillendheid te bevelen, in de hope, dat Uwe Majesteit mij zal gelieven te autoriseeren om Hoogstdeszelfs goedkeuring over hun gedrag, als de beste belooning voor eerlievende ambtenaren bij mijne eerst af te geven dépêchen zoo aan den Gouverneur te mogen geven, alsmede om te mogen approberen de door den Gouverneur gedane uitreiking van eene maand extra-soldij aan de troepen, zoo voor derzelver goed gedrag bij de attaque als voor de privatiën en fatigues, welke zij hadden geleden en bij voortduring bleven lijden. — Nog meene ik te mogen verzoeken om Uwer Majesteits autorisatie tot het plaatsen van een kort verslag van het voorgevallene in de Koninklijke Courant.

Ik ben met den diepsten eerbied,

Uwer Majesteits
Sire!
zeer ootmoedige en getrouwe onderdaan,
van der Heim.

Amsterdam, den 29n Grasmaand 1809

Copie

Marigot, St. Martin, le 6 Juillet 1808.

Jean Pruilh, Capitaine d'Infanterie Legère, Commandant la partie française de l'Isle St. Martin,

à

Son Excellence
Jean Verveer, Colonel au service de Sa Majesté le Roi d'Hollande, Gouverneur de la partie hollandaise de l'Isle St. Martin & Saba.

Monsieur le Gouverneur!

Je m'empresse à remplir une tâche dont les habitants de la partie française de cette isle m'ont chargé par une adresse qu'ils m'ont présentée ce jour. — une tâche de plus agréable à mon coeur, comme elle pose le sceaux de toute une communauté pour ce que ma reconnaissance me dictait à vous dire.

Votre conduite et celle de vos braves toutes les assurances que vous m'aviez troupes à l'affaire du 4, assurpassé données et tout ce que leur tenue, leurs exercises et leur zèle me promettaient; je suis militaire et je ne connais d'autre langage que celui qui appartient à notre état, elle est celle de la sincérité. Veuillez donc Monsieur le Gouverneur, recevoir par son organe les simples expressions de la plus vive reconnaissance non seulement pour le secours que vous m'avez porté dans la dernière attaque contre la partie que je commande, mais plus encore pour la manière avec laquelle vous me l'avez porté, pour les privations et les fatigues que vous avez partagées avec vos troupes; certes vous dire davantage serait loin de rendre justice au premier Gouverneur de Colonies que l'auguste Louis à nommé.

Dites à vos gens, dites à vos braves officiers qu'un ancien soldat qui a appris son métier dans les armées et sous les yeux du grand Napoleon a admiré leur tenue et leur conduite.

L'amitié personnelle qui nous unit, fait déja dans l'époque où nous vivons le seul avantage de nos habitants: il m'est inexpressiblement agréable de croire qu'elle fût a votre côté quand vous veniez à mon secours; peut-être l'ennemi me donnera un jour l'occasion de lui prouver que chez vous comme chez moi, ils nous trouveront toujours ensemble, toujours guidés par le devoir et l'honneur. J'ai de mon côté pour appui le peu de braves que vous avez vu combattre sous mon commandement et jugez vous même ce que vous pouvez attendre d'eux.

Agréez Monsieur le Gouverneur l'assurance de la plus parfaite estime et haute considération distinguées avec lesquelles j'ai l'honneur d'être

Monsieur le Gouverneur!
Votre très-humble et très-obéissant serviteur,
(Signé) Pruilh.
Pour Copie conforme,
le Secrétaire-Général,
A. R. Falck.

Den 27n van Zomermaand 1809.
No. 2.

Lodewijk Napoleon, door de Gratie Gods en de constitutie des Koningrijks, Koning van Holland, Connetable van Frankrijk.

Op het rapport van Onzen Minister van Marine en Koloniën, betrekkelijk den toestand van de eilanden St. Martin en Saba, alsmede van het gehouden gedrag der troepen, bij gelegenheid van eenen afgeslagenen aanval van den vijand op den 4n van Hooimaand ll. op het Fransche gedeelte van St. Martin ondernomen.

Hebben wij besloten en besluiten:

Artikel 1.

Wij magtigen onzen Minister van Marine en Koloniën om aan het garnizoen van St. Martin bij deszelfs eerst af te geven dépêches onze goedkeuring over hun gehouden gedrag te kennen te geven, alsmede om te approberen de door den Gouverneur gedane uitreiking van eene maand extra-soldij aan de troepen, zoo voor derzelver goed gedrag bij de attaque als voor de privatiën en fatigues, welke zij hadden geleden en bij voortduring bleven lijden. Wordende wijders de kapitein Matile, de eerste luitenant Dinant en de tweede luitenant Vis, welke zich bij voornoemde gelegenheid allezins loffelijk hebben gedragen, ieder een graad in rang geavanceerd.

Artikel 2.

Onze Minister van Marine en K loniën is belast met de uitvoering v het tegenwoordig besluit.

Gegeven in ons Koninklijk Paleis het Loo, den 27n van Zomermaand v het jaar 1809 en van onze Regee het vierde.

Lodewijk.

[Na deze briefwisseling te hel afgedrukt vaart Gouverneur Van R ders voort:]

Ten einde het voorafgegaan re wat te verduidelijken, voeg ik hie eene ruwe schets van het terrein, wa op gegeerd werd en deel ik ook v dere bijzonderheden mede.

De twee voormelde detachement het eene ter sterkte van 26 jagers 6 artilleristen met een drieponder v stuk; het andere tellende ongeveer hoofden, zoo schutters, jagers als ar leristen, met een tweede veldstuk, gen gebivouackeerd: het eerste bij grensscheiding van Nederlandsch Fransch St. Martin, het tweede m binnen het Nederlandsch gedeelte eilands, in de nabijheid van Koolba

Toen op den voornoemden dat voor dag en dauw, het kanon en weervuur zich lieten hooren te M got, begaven de bedoelde detach ten zich beide onverwijld derwaar marsch.

Wordt vervo